

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1914-1917 : L 84:1 - 192

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

2547
2541

1. maj. 1918

Käraste.

Måbästansändringen avgick torsdagen i förra veckan, så
att nu hoppas jag, att du har fått den ännu. Det
sags ändå, att det är bättre ordning, då jag är hemma.
Kellen säger, att det märks på Blewicks, när han har
socker, för då glömsken han allting. Det tycks alltså
som skulle han ha sårt socker nu.

Ja, ser du, det är kanske dumt att hålla på att en
angivning bevaras åtminstone någon tid efter en död,
men för mig var det ett så stort slag, då Susellas döds
föreståndades. Jag hade varit så lycklig där, så att det var
sannolikt, där jag sjölv fanns och som tillhörde mig. Därför
tyckte jag nu, att det vare så hemskt om ännu ett av de
ställen, där jag njutit stor lycka skulle utan föreståndning
föreståndas. Jag hoppas, att inte den dagen skall Rotte-
ma, medan jag lever, men alldeles fränt, att jag le-
ver eller ^{det} ~~det~~ så tycker jag, att vad, som varit det mest
karaktäristiska i ditt hem skulle du på något sätt
bevara. Du hade ha det på Nääs, men man kan ju inte
hoppas på att flygeln förstå orörd som ett Sophie Elmas nu-
serum. Däremot har jag tänkt mig, att mitt hem i Falun
eller Rauske på Märbacka sammanföra litet minnen
om mig själv. Bokpapper, medaljer, diplom, över-

sättningarna, märkvärdiga brev, mitt skrivbord etc. etc.
så då är detta skulle få stå kvar i ett år eller mer. Och om du
ville skulle jag göra ett annat till till Sophia Elkan reus.

Vi kunna ju vara hur ödmjukhet man helst, så skulle vi ju
dock tänka oss, att våra vänner skola leva någon tid framtid
och att människor skola intränga sig för hur vi ha
haft det. Där du förs mig, så skulle ett sådant reus vara
en tröst för mig att äga. Överlever du mig, så skulle jag
ändå tycka om att veta, att ditt reus blir omhändertä-
get hos mig.

Det finns nog en tandläkare här, om man kan
begagna, men det skulle man väl hoppas, att du
slipper. Det är allt så ngnt om dig med ägarna,
så att du borde slippa annan plåga.

Har du jag nu rammit så långt, att jag har fått
nit minna 30 häns och min häst, Fix. Det är Aden,
som är brukt nu, och jag vågar inte låta honom
vara påhåstarna. Du har lilla hästen är så
snäll och sedig, så det går nog bra. På vägen tror
jag, att prästen och jernherren kunna komma.

Nu kommer Gerda på minit, och prästen, så
att jag glömmar ett annat jag skulle tala
om, men det blir ju snart bra igen.

Så många hälsningar och hjärtlig hälsning
Din Selma,